

A Fővárosi Ítéltábla dr. Simon Zoltán ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt Ujvári felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Mazur Mária ügyvéd (fél címe 1) által képviselt I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű és az II. rendű alperes neve II. rendű alperesek ellen a közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. november 4. napján kelt 13.P.20.338/2014/25. számú ítélete ellen az alperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és a perbeli ingatlanok közös tulajdonát - árverés helyett - a következők szerint szünteti meg:

a ... helyrajzi számú ingatlant a felperes tulajdonába adja, és annak tűrésére kötelezi az I. rendű alperest, hogy a felperes tulajdonjogát házassági vagyontörség megszüntetése jogcímén az ingatlan egészére bejegyezzék az ingatlan-nyilvántartásba;
a felperes által házassági vagyontörség jogcímén a ... helyrajzi számú ingatlanból megszerzett 3/8 részt és a ... helyrajzi számú ingatlanból megszerzett 3/8 részt az I. rendű alperes tulajdonába adja;
kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 1.598.680 (Egymillió-ötszázkilencvennyolcezer-hatszáznyolcvan) forint megváltási értékkülönbözetet;
mellőzi a viszontkeresetet elutasító rendelkezést, valamint az I. rendű alperes illeték és szakértői díj fizetési kötelezettségét, egyidejűleg az állam által viselt kereseti illeték összegét 165.000 (Egyszázhatvanötezer) forinttal, összesen 330.000 (Háromszázharmincezer) forintra, a szakértői díj összegét 71.420 (Hetvenegyezer-négyszázhusz) forinttal, összesen 142.840 (Egyszáznegyvenkettőezer-nyolcszáznegyben) forintra felemeli, és megállapítja, hogy 87.000 (Nyolcvanhétezer) forint viszontkereseti illetéket az állam visel.

Megkeresi a ... Hivatal Földhivatali Osztályát, hogy a ... helyrajzi számú ingatlan egészére ... (született: ..., an.: ...) I. rendű alperes tulajdonjoga helyébe házastársi vagyontörség megszüntetése jogcímén jegyezze be ... sz... (született: ..., személyi azonosítója: ..., an.: ..., lakcíme: ...) felperes tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg az I. rendű alperes részére 30.000 (Harmincezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 246.400 (Kettőszáznegyvenhatezer-négyszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes és az I. rendű alperes elvált házastársak, 1998. szeptember 12. napján megkötött házasságukat 2009 októberében bontotta fel a Dabasi Városi Bíróság, házassági életközösségük 2008. végén szakadt meg. Utolsó közös lakhelyük a szám alatt lévő ... helyrajzi számú családi házas ingatlanban volt, amelyhez hozzá van kerítve az azzal oldalhatáros 6037/1 helyrajzi számú beépítetlen terület megjelölésű ingatlan. Mindkét ingatlant az I. rendű alperes vásárolta meg a 2000. augusztus 31. napján megkötött adásvételi szerződéssel 1.000.000 forintért három testvérétől és édesanyjától. Az I. rendű alperes édesanyja a vételárból a neki jutó 250.000 forint megfizetésére nem tartott igényt. A bontóper során a felek úgy egyeztek meg, hogy a családi ház az I. rendű alperes kizárólagos használatába kerül, aki azóta már elköltözött onnan, a ház jelenleg üresen áll. Az ingatlanokra 2001-től 1.800.000 forint és járulékai erejéig jelzálogjog volt bejegyezve a II. rendű alperes javára, amit 2012. december 5. napján töröltek az ingatlan-nyilvántartásból. A házastársi közös kölcsönt az életközösség megszakadása után az I. rendű alperes egyenlítette ki, ennek érdekében 823.510 forintot fizetett meg a II. rendű alperesnek. A felek a házassági életközösség fennállása alatt szerezték meg a ... helyrajzi számú beépítetlen terület megjelölésű ingatlant is, amelyre 2002. március 29-ei hatállyal adásvétel jogcímén az I. rendű alperes tulajdonjogát jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba.

A felperes keresetében a perbeli ingatlanok közös tulajdonának a megszüntetését kérte elsősorban árverési értékesítés útján, mivel az I. rendű alperes nem igazolta teljesítőképességét. A legalacsonyabb árverési vételárat 9.200.000 forintban határozta meg, amelynek az 1/2 részére tartott igényt, de nem ellenezte az I. rendű alperes által megtérített kiadások (hiteltörlesztés, kommunális adó, a jelzálogjog törlése iránti földhivatali eljárás díja) I. rendű alperes javára történő elszámolását. Ezen felül a családi házas ingatlan tekintetében 2011. június 1. napjától többlethasználati díj megfizetésére tartott igényt, amelynek a havi összegét a 2015. évre 12.250 forintban határozta meg. Előadta, hogy mindhárom ingatlan a házastársi közös vagyonba tartozik függetlenül attól, hogy azok csupán az I. rendű alperes tulajdonaként vannak nyilvántartva, ezért a közös tulajdon megszüntetése esetén az ingatlanok értékének az 1/2 része illeti meg.

Az I. rendű alperes a közös tulajdon megszüntetését nem ellenezte, de a többlethasználati díj iránti kereset tekintetében ellenkérelme az elutasítására irányult. Viszontkeresetet terjesztett elő, melyben annak megállapítását kérte, hogy a ... és 6037/1 helyrajzi számú ingatlanok 1/4 része a különvagyonába tartozik. Előadta: a családi házas ingatlan 1/4 részét édesanyja ajándékozta részére olyan módon, hogy nem tartott igényt az adásvételi szerződés alapján őt megillető vételár megfizetésére. Különvagyonni részesedése figyelembevételével a házastársi közös vagyon megosztását akként kérte, hogy az 5950 helyrajzi számú ingatlan kerüljön a felperes tulajdonába, míg a családi házas ingatlan maradjon a tulajdonában. Vállalta az értékkülönbség megtérítését, az általa megfizetett összesen 936.860 forint közös tartozásnak a felperesi tulajdoni hányaddal arányos része beszámításával. Vitatta a többlethasználati díj iránti kereset jogalapját, azzal védekezett, hogy a

felperes önként, a visszatérés szándéka nélkül költözött el az ingatlanból, melynek a teljes fenntartási költségét ő viselte, annak ellenére, hogy időközben elköltözött a családi házból.

A felperes viszontkereseti ellenkérelme az elutasításra irányult.

A felperes és a II. rendű alperes között a per az elsőfokú eljárás során megszüntetésre került.

Az elsőfokú bíróság ítéletével árverési értékesítés útján elrendelte a perbeli ingatlanok közös tulajdonának a megszüntetését. Az 5950 helyrajzi számú ingatlan legkisebb árverési vételárát 2.400.000 forintban, a ... helyrajzi számú ingatlanét 4.800.000 forintban, a 6037/1 helyrajzi számú ingatlanét 2.000.000 forintban határozta meg azzal, hogy a befolyó árverési vételárát 1/2-1/2 arányban kell megosztani a felperes és az I. rendű alperes között. Az ezt meghaladó keresetet és a viszontkeresetet elutasította, kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 165.000 forint kereseti, továbbá 330.000 forint viszontkereseti illetéket, valamint 71.420 forint állam által előlegezett szakértői díjat az állam javára, megállapítva, hogy ezt meghaladóan az állam viseli az eljárási illetéket és a szakértői díjat.

Döntésének jogi indokolása szerint a közös tulajdon megszüntetését megelőzően azt vizsgálta, hogy megalapozott-e az I. rendű alperes tulajdonjogi követelése, mivel az eredményes viszontkereset megváltoztatja a tulajdoni arányokat. Rámutatott: az I. rendű alperes édesanyjának a vallomása alapján nem volt kétséges, hogy elengedte a részére járó vételárát. Ezt a nyilatkozatot összevetette az adásvételi szerződéssel, amelyben a felek elismerték a vételár hiánytalan átvételét. A bizonyítékok Pp. 206. §-ának megfelelő mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű alperes édesanyja a vételár öt megillető részét, vagyis nem ingatlant, hanem készpénzt ajándékozott a fiának. Ennélfogva a viszontkeresetet alaptalannak találta, mivel az I. rendű alperes nem tudta bizonyítani, hogy a ... és a 6037/1 helyrajzi számú ingatlanok 1/4-1/4 része az 1952. évi IV. családjogi törvény (Csjt.) 28. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a különvagyonába tartozik. A különvagyonon részesedés bizonyítottságának a hiányában a Csjt. 27. § (1) bekezdése alapján mindhárom ingatlant házastársi közös vagyonnak tekintette, mivel azokat a házastársak az életközösség fennállása alatt szerezték meg. Az aggálytalan szakértői vélemény alapján a ... helyrajzi számú ingatlan forgalmi értékét 4.800.000 forintban, az 5950 helyrajzi számú ingatlan forgalmi értékét pedig 2.400.000 forintban határozta meg. A 6037/1 helyrajzi számú ingatlan tekintetében is a szakértői vélemény megállapításait fogadta el az ítélezés alapjául rámutatva, hogy ez az ingatlan alapterületénél fogva önálló beépítésre alkalmas telek, ezért a forgalmi értéke 2.000.000 forint. Az így meghatározott forgalmi értékekből kiindulva az I. rendű alperesnek 1.731.570 forint értékkülönböt kellene fizetnie a felperes részére, ha az ő tulajdonába kerülnének a ... és 6037/1 helyrajzi számú ingatlanok, és a felperes tulajdonába az 5950 helyrajzi számú ingatlan. A közös tulajdon megszüntetésének ezt a módját azonban azért nem alkalmazta, mert az I. rendű alperes nem igazolta fizetési képességét. Erre figyelemmel a közös tulajdon megszüntetése csak a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 148. § (3)

bekezdésében szabályozott módon, árverési értékesítés útján volt elrendelhető. A legkisebb árverési vételárat az ingatlanok forgalmi értékével egyezően állapította meg azzal, hogy a befolyó vételárat a tulajdoni arányoknak megfelelően, fele-fele arányban kell megosztani a felek között. A többlethasználati díj iránti keresetet megalapozatlannak találta, mivel a felperes önként költözött el a házastársak utolsó közös lakóhelyéül szolgáló ingatlanból, amit 2011 júniusa óta az I. rendű alperes sem használ. A perköltségek viseléséről a közös tulajdon megszüntetése iránti perekben irányadó főszabálynak megfelelően úgy határozott, hogy a készkiadásokat (a kereseti illetéket az állam által előlegezett szakértői díjat) megosztotta a felek között azzal, hogy ezt meghaladóan a költségeiket a felek maguk viselik. A viszontkereseti illeték megfizetésére azonban az e tekintetben pervesztes I. rendű alperest kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű alperes jelentett be fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatását, viszontkereste teljesítését, és a közös tulajdon természetbeni megosztással történő megszüntetését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül értékelte édesanyja tanúvallomását, aki egyértelműen azt a választ adta a bíróság kérdésére, miszerint az adásvételi szerződésben feltüntetett ingatlanok 1/4-1/4 hányadát akarta ajándékba adni a fiának. Vallomásában azért beszélt egy ingatlanról, mivel a ... és a 6037/1 helyrajzi számú ingatlanokat mindig egy ingatlanként használták. A tanúvallomás tehát bizonyítja, hogy mind a két ingatlan 1/4 része a különvagyonába tartozik, így a házastársi közös vagyonba tartozó ingatlanok értéke összesen 6.750.000 forint. Az 5950 helyrajzi számú ingatlan megszerzésével a felperes 2.400.000 forinthez jutna hozzá, míg az I. rendű alperes ... és a 6037/1 helyrajzi számú ingatlanok 3/4-3/4 részének a megszerzésével 4.350.000 forinthez. A vagyonszösség ilyen módon történő természetbeni megszüntetése esetén 1.950.000 forint értékkülönbség keletkezik, amelybe a felperes által elismert 936.860 forint összegű közös kiadás 3/8 részének a beszámítását követően a felperest 1.598.680 forint illeti meg, amelynek a megfizetését a jogerős ítélet kézbesítésétől számított 5 napon belül vállalta. Teljesítőképesége igazolására becsatolta azt az ügyvédi letéti szerződést, amely szerint a megváltási ár megfizetése céljából 1.500.000 forintot helyezett letétbe a jogi képviselőjénél. Előadta, hogy amennyiben a bíróság nem tartja megalapozottnak a különvagyoni igényét, úgy az általa teljesített közös kiadások 1/2 részét kívánja beszámítani a felperes részére járó megváltási értékkülönbségbe, és a közös tartozások elszámolására az ingatlanok árverési értékesítése esetén is igényt tart. Vélekedése szerint az elsőfokú bíróságnak el kellett volna térnie a közös tulajdon megszüntetési perekben irányadó perköltségviselési szabályoktól, mivel a perre okot nem adott, hiszen már a per megindítását megelőzően aláírva visszaküldte a felperes részére a tőle kapott vagyonszösség megszüntetési szerződést, és a per során végig ösztönözte az egyezség megkötését. Ennek megfelelően nem ellenezte a közös tulajdon megszüntetését, csupán annak a felperes által megjelölt módjával nem értett egyet. Ebből következően a kereseti illetéket és az állam által előlegezett szakértői díjat is a felperesnek kellene viselnie.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokain alapuló helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett a többlethasználati díj iránti keresetet elutasító rendelkezése, ezt a rendelkezést a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata nem érintette [Pp. 228. § (4) bekezdés].

Az I. rendű alperes fellebbezése megalapozott.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, arra alapított érdemi döntésével azonban a Fővárosi Ítéltábla nem minden tekintetben értett egyet, ezért azt - a következőkben kifejtésre kerülő indokok alapján - részben megváltoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla előrebocsátja, hogy a közös tulajdon megszüntetésére irányuló jelen pernek a tárgya három olyan ingatlan, amelyek teljes egészében az I. rendű alperes tulajdonaként vannak nyilvántartva, de azok megszerzése a házassági életközösség fennállása alatt történt, így a Csjt. 27. § (1) bekezdésében felállított törvényi vélelem szerint a házastársi közös vagyona tartoznak. Az I. rendű alperes a házastársi közös vagyoni vélelemmel szemben a családi házas ingatlan tekintetében 1/4 tulajdoni hányadra kiterjedően édesanyjától kapott ajándék jogcímén, különvagyoni részesedésére hivatkozott [Csjt. 28. § (1) bekezdés b) pontja]. Az I. rendű alperes tulajdonjogi igényére figyelemmel a közös tulajdon megszüntetését megelőzően a tulajdoni arányokat érintő viszontkeresetet kellett elbírálni.

Az elsőfokú bíróság a viszontkereset alapjául szolgáló tényállás körében megállapította, hogy az I. rendű alperes édesanyja nem tartott igényt a ... és 6037/1 helyrajzi számú ingatlanok általa átruházott 1/4 részének - a 2000. augusztus 31-én megkötött adásvételi szerződésben megjelölt - ellenértékére, amely az 1.000.000 forint összegű vételárból 250.000 forintot tett ki. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a felperes nem kifogásolta, hiszen nem jelentett be fellebbezést az ítélet ellen, így a Fővárosi Ítéltábla is ezt a tényállást tekintette irányadónak. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy az I. rendű alperes édesanyja készpénz ajándékot nyújtott a fiának, hiszen a felek jogviszonyát meghatározó jogügylet nem ezt támasztja alá. Az adásvételi szerződésnek a tárgya a szerződésben megjelölt ingatlanok tulajdonjogának az átruházása volt. Az I. rendű alperes édesanyja azonban - a szerződéstől eltérően - nem tartott igényt az őt megillető vételárra, azaz az általa átruházott ingatlanrész ellenértékére. Ez azt jelenti, hogy - nem ellenérték fejében, hanem - ingyenesen ruházta át az adásvételi szerződésben megjelölt két ingatlan 1/4-1/4 részének a tulajdonjogát az I. rendű alperesre, vagyis az I. rendű alperes a régi Ptk. 579. § (1) bekezdése értelmében ajándékozás jogcímén jutott hozzá az ingatlanok 1/4 részéhez.

Az I. rendű alperes viszontkeresete tehát megalapozott, az előzőekben kifejtettek szerint a ... és 6037/1 helyrajzi számú ingatlanok 1/4 (2/8) része a különvagyonába tartozik, és csupán a fennmaradó 3/4 (6/8) részre vonatkozik a házastársi közös vagyoni vélelem, melyből következően ezen a jogcímen személyenként 3/8 rész tulajdonjoga illeti meg a felperest és az I. rendű alperest. A felperes házastársi közös vagyon jogcímén a ... és 6037/1 helyrajzi számú ingatlanok mindössze 3/8-3/8 részének szerezte meg

az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonjogát, míg az 5950 helyrajzi számú ingatlannak 1/2 részben vált a tulajdonosává.

A házassági közös vagyon megosztására vonatkozó speciális szabályokat a Csjt. tartalmazza, melynek a 31. § (3) bekezdése szerint a házastársak vagyonrészét a házassági életközösség megszűnésekor meglévő közös vagyonból lehetőleg természetben kell kiadni. Jelen perben nincsen akadálya a törvényben megfogalmazott főszabály alkalmazásának, hiszen három önálló helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlant kell megosztani a felek között. A megosztás módját csupán az ingatlanok természetbeni elhelyezkedése korlátozza, mivel a háromból kettő ingatlan a valóságban egy birtoktestet képez, az egybekerített ... és 6037/1 helyrajzi számú ingatlanok a megosztás során sem választhatóak el egymástól. Ezt a körülményt az elsőfokú bíróság indokolatlanul hagyta figyelmen kívül a 6037/1 helyrajzi számú ingatlan forgalmi értékének a meghatározása során, és arra sem adott elfogadható magyarázatot, hogy mi okból minősítette azt önállóan beépíthető teleknek. A felek és az I. rendű alperes édesanyjának a vallomása ugyanis egybehangzó volt a tekintetben, hogy az ingatlannak olyan keskeny az utcafrontja illetve a szélessége, ami nem teszi lehetővé az önálló beépítést, az csak udvarként használható a mellette lévő ... helyrajzi számú ingatlanhoz kapcsolódóan. Ezzel ellentétes megállapítást a szakértő sem tett, és nem is tehetett, mivel nem a hatályos ingatlan-nyilvántartási térképet használta fel, így nem tudta helyesen beazonosítani az ingatlant. Ettől függetlenül a szakértő véleménye egyértelmű volt a tekintetben, hogy amennyiben a 6037/1 helyrajzi számú ingatlan elválaszthatatlanul össze van kapcsolva a ... helyrajzi számú ingatlannal, úgy annak a forgalmi értéke 1.000.000 forintban határozható meg (13.P.20.338/2014/18. számú szakértői vélemény kiegészítés). A Fővárosi Ítéltábla - az elsőfokú bíróságtól eltérően - nem látott okot a szakértői vélemény e részének a mellőzésére, ezért az ingatlanok megosztása során azzal számolt, hogy a 6037/1 helyrajzi számú ingatlan 1.000.000 forint értékű.

A Fővárosi Ítéltábla a házastársi vagyontársaság természetbeni megosztását ösztönző törvényi szabályozásra figyelemmel a 2.400.000 forint értékű 5950 helyrajzi számú ingatlant - melynek az 1/2 része a felperes az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdona - teljes egészében a felperes tulajdonába adta, míg a 4.800.000 forint értékű ... helyrajzi számú és az 1.000.000 forint értékű 6037/1 helyrajzi számú ingatlanokból a felperes által - ingatlan-nyilvántartáson kívül - megszerzett 3/8-3/8 részt az I. rendű alperes tulajdonába adta. Az ingatlanok megosztása eredményeképpen az I. rendű alperes nagyobb értékű ingatlanvagyonhoz jutott, mint ami a tulajdoni hányada arányában megilletné, ezért megváltási értékkülönböt fizetésére köteles a felperes részére [Csjt. 31. § (5) bekezdés, régi Ptk. 148. § (2) bekezdés].

Az I. rendű alperes által fizetendő megváltási ár összegét csökkenteni a beszámítani kért 936.860 forint összegű kiadás 3/8 része, ami 351.322 forintot tesz ki, hiszen ennek az összegnek a beszámítását a felperes sem ellenezte. A beszámítás foganatosítása mellett az I. rendű alperes részéről a fellebbezésben felajánlott 1.598.680 forint megváltási ár meghaladja azt az összeget, amely a tulajdoni arányok alapján megilletné a felperest. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési kérelem korlátaival igazodóan a fellebbezésben meghatározott összegű

megváltási értékkülönbözetre megfizetésére kötelezte az I. rendű alperest. E rendelkezésnek nem volt akadálya az I. rendű alperes teljesítőképességének a hiánya, mivel az I. rendű alperes a fellebbezéssel egyidejűleg igazolta, hogy erre a célra felhasználható ügyvédi letét útján 1.500.000 forint erejéig fedezettel rendelkezik az önkéntes teljesítéshez.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a részbeni megváltoztatása következtében módosultak a pernyertesség arányai, ezért az I. rendű alperes - aki a fellebbezési eljárás során teljes személyes költségmentességben részesült - nem köteles a kereseti és viszontkereseti illeték, valamint az állam által előlegezett szakértői díj megfizetésére, ezeket az eljárási illethekeket továbbá a megelőlegezett szakértői díj költséget - figyelemmel a felperes teljes személyes költségmentességére is - az állam viseli.

A kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és - a rendelkező részben foglaltak szerint - módosította a közös tulajdon megszüntetésének a módját, 1.598.680 forint megváltási értékkülönbözetre megfizetésére kötelezte az I. rendű alperest, mellőzte az I. rendű alperes illeték és szakértői díjfizetési kötelezettségét, míg az állam által viselt kereseti illeték összegét 330.000 forintra, a szakértői díj összegét 142.840 forintra felemelte, egyidejűleg megállapítva, hogy 87.000 forint viszontkereseti illethekeket az állam viseli.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megtéríteni az eredményesen fellebbező I. rendű alperes részére a jogi képviselete ellátásával felmerült fellebbezési eljárási költségét. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5), (6) bekezdései alapján a tényleges ügyvédi tevékenység arányában mérlegeléssel állapította meg, amelyhez a 4/A. § (1) bekezdése értelmében hozzáadódik az áfa.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint a le nem rótt fellebbezési eljárási illethekeket a felek teljes személyes költségmentessége folytán az állam viseli.

Budapest, 2016. március 23.

Dr. Sághy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s. k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s. k.
bíró